

Sborové noviny

září 2015

- Úvodník: Máme pocit, že na nás Bůh zapomněl?
- Duchovní soustředění sborů AC
- Svědectví
- Tábor 21. přední hlídky RR
- Kristfest
- Další události ve sboru
- Dopis s prosbou o pomoc
- Oznámení, narozeniny

Milí bratři a milé sestry,

pomalů nám končí léto, čas odpočinku, dlouhých dnů, pobytu v přírodě a dětských prázdnin. Před námi jsou většinou všední dny – zaměstnání, dlouhé večery, běžné povinnosti, školní docházka, čas s rodinou a za oknem krásné podzimní barvy. Věřím, že i v nadcházejících dnech se budeme radovat z našeho spasení, které je z milosti Boží.

Znáte ten pocit, když běží den za dnem, my máme své těžkosti, modlíme se a odpověď stále nepřichází? V těchto chvílích nás napadne, že nás Bůh neslyší a zapomněl na nás. David byl muž podle Božího srdce, a také měl pocity, že na něj Bůh zanevřel. *Dopomoz mi, Bože, k právu, ujmí se mého sporu, dej mi vyváznout před bezbožným pronárodem, před člověkem záludným a podlým! Tys přece moje zástita, Bože. Proč zanevřel jsi na mě, proč stále chodit mám zármutkem sklíčen v sevření nepřítelů? Žalm 43,1-2* Povšimněme si další reakce Davida. Říká: *Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu, své spásy. On je můj Bůh. Žalm 43,5* Je rozhodnutý vzdávat chválu Bohu a tímto způsobem bojuje s temnými myšlenkami.

Dříve nebo později začneme mít pocit, že nás zklamal i Bůh. Philip Yancey ve své knize *Zklamání Bohem* uvádí, že „mnozí lidé se musí potýkat s nesouladem mezi svou vlastní životní zkušeností s křesťanstvím a tím, co od své křesťanské víry očekávali. Často totiž očekávají nějaké velmi zřejmé působení Boha ve svém životě. Pokud ale nic takového nevidí, cítí se zklamání, rozčarování a mají pocity viny.“

Bůh na nás nezapomněl a nikdy nezapomene. Naše myšlenky a pocity nám mohou říkat, že nás Bůh neslyší. Okolnosti někdy vypadají tak, že si klademe otázku: „Kde je Bůh?“. Věřme Božímu Slovu. Vždyť Bůh řekl: „*Nikdy tě neopustím a nikdy se tě nezřeknu.*“ *Žid. 13,5b*. Pokud se my nerozhodneme dobrovolně odejít od Boha, On nás neopouští. Je pravda, že někdy před námi skrývá svou tvář.

Hospodine, proč jsi na mě zanevřel a svou tvář přede mnou skrý-

váš? Žalm 88,15. Izajáš říká: *Budu očekávat Hospodina, ačkoli skryl tvář před domem Jákobovým, s nadějí budu na něho čekat. Iz. 8,17.*

David se také podivuje - *Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám. Žalm 22,2*

Odloučení jako nástroj budování víry a zkvalitňování vztahu s Bohem

Křesťané dnes hledají pocit nebo prožitek namísto toho, aby hledali Boha. Bohu jde více o to, abychom mu důvěřovali, než jej chtěli jen cítit. Proto někdy skrývá tvář a vzdálí se. Odstraňuje naši závislost na pocitech. Důvěřujme Bohu ve všem, to je projev zralé víry. Boží všudypřítomnost a pocitu jeho přítomnosti jsou dvě různé věci. Všudypřítomnost je neměnná skutečnost. Pocit je jen pocit.

Když jsem byl jako dítě ve škole, tak jsem necítil blízkost svých rodičů. Nic to však neměnilo na skutečnosti, že mám rodiče, kteří mě mají rádi. My jsme Boží děti, ať to cítíme, nebo ne. Říká nám to Boží slovo. Job důvěřoval Bohu, i když jej necítil. *Od příkazů jeho rtů jsem neodstoupil, řeči jeho úst jsem střežil víc než vlastní cíle. Job 23,12.*

Nárokování vztah nebuduje

Pokud se věřící nechají přesvědčit, že na to či ono mají jako křesťané nárok, zpravidla se dostaví nespokojenost. Pak máme sklony nárokovat si na Bohu stále nové a nové požadavky. Tento přístup k životu se pak pojí s hledáním chyb všude jinde, jen ne u sebe samotného. K čemu to vede? Jakmile je člověk chycen tímto myšlením, ztrácí ochotu přinášet oběti a chladne ve vztahu k Bohu.

Bůh je dobrý, pamatuj na to! *Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! Žalm 107,1*

Bůh je milující. *Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Jan 3,16*

Pamatujme a připomínejme si, co pro nás Bůh udělal – poslal svého syna na kříž místo nás. Jak by na nás tedy mohl zapomenout.

DUCHOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ SBORŮ AC

Ve dnech 11. - 18. 7. se již po několikáté konalo Duchovní soustředění sborů AC, které se stalo dobrou tradicí navazující na společné dovolené sborů v dřívějších dobách. Letošní téma bylo „Život z Ducha“, na večerních shromážděních sloven sloužil současný biskup AC Martin Moldan i emeritní biskup Rudolf Bubik. Z našeho sboru se zúčastnilo poměrně dost lidí, některé jsem požádala, aby se s námi podělili a odpověděli mi na pár otázek.

Proč jsi jel/a na Duchovní soustředění?

Jana Kozielová: Rozhodli jsme se tento rok, že pojedeme na Duchovní soustředění. Těšila jsem se, že potkám mnoho věřících přátel a na slovo, které bylo na téma „Život z Ducha“.

Jindřich Koziel: Každý potřebuje občas „nabít baterie“ a myslím, že není lepšího místa, než je Duchovní soustředění.

Roman Čapčík: Na DS jsem jel za účelem duchovní obnovy a občerstvení.

Lubo a Andrea Vagundovi: Odpočinout si a duchovně načerpat.

Splnila se tvoje očekávání nebo tě něco zklamalo?

Jana K.: Co se týče večerních shromáždění, určitě to bylo nad mé očekávání. Tím spíše, že aniž bych to věděla, zrovna jsem doma dočetla epistolu Římanům a ještě jsem si ze začátku říkala, už abych četla 8. kapitolu. Mnohé věci bych si ráda poslechla znovu. Bylo to cenné.

Jindřich K.: Moje očekávání se naplnilo, myslím, že nebyla situace, která by mě zklamala.

Roman Č.: Ano, moje očekávání se splnilo.

Lubo a Andrea V.: DS splnilo naše očekávání.

Prožil/a jsi něco, o co by ses rád/a podělil/a?

Jana K.: Nějaký zvláštní prožitek jsem neměla, ale dopolední skupinky, kde jsme byli rozděleni z různých sborů a mohli jsme se sdílet a mluvit svědectví ze života, byly moc požehnané.

Jindřich K.: Velmi se mi líbila služba Martina, i když musím být upřímný a říci, že těch informací bylo tolik, že jsem nestíhal. Mnohá kázání byla tak hluboká, že si je budu muset poslechnout minimálně ještě jednou (doporučuji všem). Také jsem byl povzbuzený svědectvím jedné sestry z Brna, myslím, že se jmenovala Angelika. Celých 20 let byla nositelem žloutenky aniž by o tom věděla. Pán ji zázračně chránil, i celou její rodinu. Celou dobu nebyl nikdo nakažen, ani děti, které během té doby porodila. Zázrak. Pán jí dal milost a byla úplně uzdravena skrze lékaře a modlitby sboru.

Roman Č.: Ano, po zastavení a otočení se zpět jsem si připomněl situace, přes které jsem byl přenesen a co všechno jsem prožil.

Lubo a Andrea V.: Nejvíce k nám Bůh promlouval na skupinkách, které, jako vždy, hodnotíme moc kladně. Oslovila nás svědectví, životní zkušenosti, zápa-

sy, názory druhých a hlavně modlitby.

Ovlivnilo tě Duchovní soustředění nějak, pomohlo, ukázalo na něco ve tvém životě?

Jana K.: Mnohé věci, které jsem tam mohla vidět a životy jiných mě vedou k vděčnosti Pánu za všechno.

Jindřich K.: Jednou z věcí, kterou jsem mohl uvidět při dopoledních skupinkách bylo to, abych každého bratra a sestru bral takového, jaký je. I když bych si představoval, že některé situace by si vyžadovaly rozhodnější jednání s některými lidmi. Nakonec jsem uviděl, že pomalejším a laskavým způsobem vedení mohli někteří z nich sami načerpat a cítit se potřebnými a přijímanými.

Roman Č.: Ano, DS mě „znovu nastartovalo“ a upravilo duchovní směr.

Děkuji všem, kteří si udělali čas na odpovědi. Myslím, že i tato malá „ochutnávka“ může být povzbuzením pro nás, kteří jsme tam nebyli. Možná pojedeme příští rok. A pro ty, kteří by si rádi poslechli kázání z večerních shromáždění, je možnost si je najít na stránkách AC Havířov, www.achavirov.cz, mají záznamy i z předchozích let.

-mm-

AUTOŠKOLA & DUCHOVNÍ SOUSTŘEDĚNÍ *svědectví*

„Já sám přece vím, jak o vás přemýšlím, praví Hospodin. Mám v úmyslu váš prospěch, a ne neštěstí; chci vám dát budoucnost a naději.“

(Jeremiáš 29,11)

Koncem školního roku jsem se rozhodla, že je načase začít s autoškolou. Vše jsem si domluvila a jezdilo se. Vždy jsem se na jízdy těšila, brala jsem to jako relaxaci po škole. Ne vždy byl můj učitel autoškoly nadšen, co chvilku mi totiž šlapal na brzdu, jelikož jsem po městě jezdila rychleji než jsem mohla. Všechno šlo pěkně dál.

Ještě před odjezdem na Duchovní soustředění (dále DS) jsme se domluvili, že bych mohla jít na zkoušky hned jak se vrátím, což tedy byla středa 22.7.2015 a tehdy mi došlo, že jsem se za celou dobu jízdy nic nenaučila a nijak jsem se nepřipravovala na testy.

Den před odjezdem na DS jsem ještě hledala nějaké věci na notebooku a narazila jsem na verš z Jeremiáše 29,11, přečetla jsem si ho, ale nijak zvlášť jsem mu nevěnovala pozornost.

11.7. jsme odjížděli na DS s představou, že v každém možném volnu se budu učit na testy. Marek na DS nejel, tak jsem si říkala, že učení bude určitě možné. :-) Samozřejmě to tak nebylo. První večer po shromáždění vždy ráda ohlížím stoly, kde se prodávají knížky a další věci.

Zaujal mě tam prsten s veršem, a když jsem si ho četla zjistila jsem, že je to ten stejný verš (Jeremiáš 29,11), který jsem si četla ještě před odjezdem na DS. Potěšilo mě to. A od té doby verš nosím v hlavě i na svém prstu.

Většinou, když jsem se rozhodla učit se, do 5-ti minut jsem usnula. Každý večer jsem se snažila udělat jeden online test. Test skoro vždy dopadl tak, že jsem neprospěla. Šlo to tak do středy. Ve středu mě někdo krásně překvapil:-) Ve dveřích našeho pokoje se objevil Marek. Byla jsem strašně šťastná, ale po chvilce mi došlo, že teď už není šance autoškolu udělat.

Hodně lidí mi řeklo, ať si autoškolu o týden odložím, že budu mít čas se naučit a bude to v pohodě. Ale já jsem to už chtěla mít za sebou a nic neodkládat. Na mládežnických skupinkách jsme se s holkami modlily i za zkoušky.

Po příjezdu domů jsem musela zabrat. V neděli večer jsem měla jízdy, kde jsem se učitele autoškoly ptala, který komisař bude při zkouškách. Řekl, že mě bude zkoušet ten mladší – hodnější. Po odpovědi jsem věděla, že žádné odkládání nebude, ale i tak budu muset zabrat v učení. Modlila jsem se, četla jsem si verš z Jeremiáše, učila se a věřila Bohu, že mi pomůže.

A přišla středa - den zkoušek. Byla jsem unavená, protože jsem se učila dlouho do noci. Brzy jsem vstala a šlo se bojovat. Probudila jsem sestru a poprosila jsem ji, jestli by se mnou šla na zkoušky, aspoň jako doprovod a psychická podpora. I když šlo vidět, že by raději ještě spala, vstala a šla se mnou. Přišla jsem do místnosti, kdy se píšou testy. Komisař nás uvítal a řekl, že nám dává na necelou hodinu ještě rozchod, že ještě něco musí kvůli testům zařídit. Nervozita jen stoupala a čekat ještě hodinu byla hrůšou. Po hodině jsem sedla za stůl s počítačem a šlo se na to. Byla jsem nervózní, třepaly se mi ruce. Lidé kolem po chvilce testy odevzdávali a já jsem byla někde uprostřed testu. Začala mě do toho všeho ještě bolet hlava, tak to jsem měla už fakt dost. Dodělala jsem test, zkontrolovala odpovědi a už stačilo zmáčknout jen tlačítko UKONČIT. Ano, padla poslední modlitba a test jsem ukončila. Po chvíli se na obrazovce objevilo PROSPĚLA. Ano, ano, ano! Chtěla jsem radostí brečet, byla jsem tak šťastná. Padla rychlá děkovná modlitba a šlo se na jízdy. Z jízdy jsem nervózní za celou dobu nebyla, ale když jsem sedla do auta, strach na mě dopadl. Učitel mi jen řekl, že se s komisařem potkáme u Hypernovy. Po cestě tam jsme se bavili, ale byl velice nepříjemný a vulgární, takže mě docela rozhodil.

Přišel komisař, sedl si dozadu do auta a jelo se. Jezdila jsem 30 mi-

nut. Jízdu jsem ukončila u Tesca parkováním. Vystoupila jsem z auta celá zpocená a komisař mi oznámil, že je vše v pořádku, že jsem prospěla. Byla jsem šťastná, že tato zkouška už je za mnou.

Jsem opravdu vděčná Bohu, že mi takto pomohl a postaral se. Ten den jsem si ještě vytiskla verš z Jeremiáše a zarámovala jsem si ho, tak ho mám celé dny v pokoji před očima. :-)

Děkuji všem, kteří si na mě vzpomněli a taky se za mě modlili. Opravdu jsem vděčná a vážím si toho. Tak, řidiči, bacha! Jede Sára.

Folvarčná Sára

TÁBOR 21. PŘEDNÍ HLÍDKY ROYAL RANGERS

Ještě před táborem jsem se rozhodovala, jestli vůbec jet, ale lákala mě ta nová zkušenost s dětmi a taky jsem si chtěla vyzkoušet, jak moc těžká je práce Alberta a Marka.

V sobotu 15. 8. jsme všichni nasedli do aut a jelo se na chatu Nivy. Chata a okolí je opravdu moc krásné a parádní na takové příležitosti. Téma letošního tábora bylo „Strážce sedmi klíčů“. Každý den byl zaměřený na nějaké téma, ke kterému byly přizpůsobeny hry a večer se to téma rozebíralo hlouběji.

Za sebe můžu říct, že se mi tábor moc líbil. Většinu tábora děti moc neposlouchaly, takže jsem se dozvěděla, že umím křičet víc, než jsem si dřív myslela. Až ke konci mi došlo, že svým zlobením na sebe upoutávají pozornost jen kvůli tomu, aby se jim někdo věnoval. Chtěly jen vědět, že i je má někdo rád. Nechápu, co je to Boží láska, když pořádně nezakusily tu lidskou lásku. Někdy stačilo jen to dítě obejmout, aby dostalo to, co potřebovalo.

Ten týden opravdu nebyl jednoduchý, byla to i pro mě velká škola. Rozhodně nelituji toho, že jsem jela. Obdivuji Alberta s Markem, že mají opravdu velkou trpělivost a všechno tak dobře zvládli. A především děkuji našemu Pánu za to, že i letos mohli děti slyšet evangelium.

Folvarčná Sára

Ke konci tábora nám tři noci po sobě přšelo, takže vše bylo mokré a nedalo se nic moc hrát venku, takže děti více vyváděly. Večer, dva dny před odjezdem, měl Albi slovo a vyzval je k pokání. Sotva to dořekl, zvedl se jeden kluk a pak se přidaly všechny děti. A pak se těch, které ještě nepřijaly Pána Ježíše, Albi zeptal, jestli to nechtějí udělat teď. Děti činily pokání, i přijaly Pána Ježíše. A s těmi, které to udělaly minulý rok, jsme se modlili za obnovu. Věřím, že s nimi bude Bůh dále jednat a modlíme se za ně.

Konečná Anna

KRISTFEST

Letošní ročník Kristfestu (křesťanský festival mládeže) se konal ve dnech 26. 7. - 1. 8. ve středisku Nesměř u Velmezu. Nesl název „24 HODIN“. Z našeho sboru jeli Adrian a Sára Vagundovi a Klárka Slusarzová, kterou jsem poprosila, aby nám alespoň krátce popsala, proč jela a jak tam bylo.

Na Kristfest jsem jela, protože je to podle mě jedna z nejlepších křesťanských akcí o prázdninách. Tento rok jsem byla už podruhé. Programu bylo spousta, a tak si každý z nás mohl vybrat podle svého. Ráno byly modlitby, chvály, krátké zamyšlení z předchozího večerního kázání, skupinky. Po obědě nastal čas na semináře a různé aktivity, například jsme mohli hrát volejbal nebo fotbal, nebo prostě se jen tak poflakovat. Večer byl hlavní program, který začínal chválami, poté bylo kázání a nakonec byla vždy nějaká výzva.

Na Kristfestu se mi líbilo všechno, opravdu není nic co bych vytkla. Opravdu všem mládežníkům to můžu jen doporučit!

Slusarzová Klára

DALŠÍ UDÁLOSTI VE SBORU

Během se toho samozřejmě stalo mnohem víc. Vše se nevešlo a taky ne všichni se chtějí sdílet písemně. Takže jen krátké shrnutí toho, o čem vím:

- Na misii se nám vydal Nat, dokonce dvakrát. Poprvé do Jihoafrické republiky pomáhat do střediska pro závislé na návykových látkách, o čemž nás informoval ve svém svědectví na shromáždění, podruhé opět do Lotyšska. Neraď píše, tak se ho ptejte:-)
- Jarek Cina se svou ženou Šárkou a dcerou Sabinou a Albert Balog s Monikou a Ráchel dál jezdí misijně do Prakovce na Slovensku, kde spolupracují s AC Gelnica.
- Do rodiny Morawiecových přibyl Matyášek.
- Bařča už se nejmenuje Slusarzová, vdala se za Jakuba a jmenuje se teď Průdková.

DOPIS S PROSBOU O POMOC

Milí sourozenci v Kristu,

mnozí z vás pracujete s dětmi i v Royal Rangers a jedna z prvních věcí, kterou děti učíte, je Zlatý zákon Royal Rangers: „Ve všem dělám druhým to, co chci, aby oni dělali mně.“

Mnozí z vás se také účastníte soutěže O poklad krále králů. Tato soutěž začala mít celostátní kolo v Olomouci, pak se přidal Kolín a nakonec Frýdek Místek. Ve Frýdku to bylo díky Monice Křístkové, která viděla potřebu pomoci dětem ze Slezska a povzbudit je ke čtení Božího Slova. Její záměr se povedl a v současné době máme v soutěži nejvíce dětí právě ze Slezska. Proč to píšu? Obracím se na vás na všechny s velikou prosbou. Teď totiž zase Monika potřebuje naši pomoc. Od dětství ji provází velice závažné onemocnění, které ji upoutalo na invalidní vozík. Nemoc ale postupuje dále a Monika má velké problémy s kašlem a tím i s dýcháním. Svaly, které normálně pracují na tom, aby se dýchací cesty uvolnily, jsou velmi slabé. Pomoc existuje. Je to přístroj, který jí v tom pomůže. Tento přístroj ale nehradí zdravotní pojišťovna, musí si jej hradit pacient sám. Jeho cena je asi 120 000,-Kč. To je částka, na kterou z invalidního důchodu nenašetříte. (I když Monika pracuje, její příjem na to nestačí.) Prosim, zvažte, jestli byste jí mohli nějakou částkou přispět. Je nás dost, a když spojíme síly, věřím, že jsme schopni pomoci. Určitě pomohou i modlitby.

Peníze můžete posílat na účet: 19-3699510277/0100.

V přílohách (*tyto přílohy budou na naší nástěnce - pozn. red.*) se můžete dočíst více o životě Moniky, seznámit se s přístrojem, který potřebuje koupit a také se podívat na foto ze soutěže, kde je Monika v pilné práci.

Přeji vám všem plnost požehnání.

Dana Navrátilová

OZNÁMENÍ

Oblastní pobočka biblické školy VOŠMT v Kolíně

- V pátek 11. září 2015 v KC Český Těšín v 17:00 hod. začíná oblastní biblická škola. V sobotu 12.9. bude pokračovat vyučováním knihy Skutky apoštolské.
- Možno studovat na kredit nebo jen poslechnout.
- Na prvním setkání budou studenti se školou obeznámeni a pak se mohou přihlásit.

A TAK BRATŘI, MODLETE SE ZA NÁS, ABY SE SLOVO PÁNĚ RYCHLE ŠÍŘILO... (2.TES. 3,1)

1. Pronásledování křesťanů na Maledivách

- Islámská vláda se nadále považuje za ochránce islámu a uvádí v platnost soubor zákonů, které v zásadě Maledivanům zakazují konvertovat k jinému náboženství než k islámu. Takový čin má tvrdé následky včetně ztráty občanství.
- Být Maledivanem je totéž jako být muslimem a jiná volba není možná. Oficiálně neexistují žádní maledivští křesťané, pouze křesťané – zahraniční pracovníci. Malá hrstka maledivských křesťanů nemá žádný prostor ke scházení a vše se děje v naprostém utajení. Křesťané zůstávají v hluboké ilegalitě, protože vědí, jaké by byly důsledky prozrazení. (Zdroj: Open Doors)

Modleme se:

- aby uvedená hrstka křesťanů zůstala pevná ve víře i přes hrozbu prozrazení a uvěznění
- za změnu přísných islámských vládních norem, aby křesťanům bylo umožněno praktikovat svou víru
- aby evangelium zázračným způsobem zasáhlo ty, kdo hladovějí po Božím slovu

2. Nezasažený národ Hui v Číně

- Národ Huiů se na rozdíl od většiny Číňanů vyznačuje vysokými lícními kostmi a kulatýma očima.
- Mluví mandarínštinou, ale některá slova jsou arabského a perského původu.
- Příslušníci národa Huiů původně přišli jako obchodníci.
- Tito lidé jsou převážně muslimové. (0,0% křesťanů)
- V Číně je probuzení, ale týká se hlavně většinové skupiny Han.

Modleme se:

- za tento nezasažený národ (13.596.000 lidí)
- aby se probuzení v Číně rozmohlo i do dalších nezasažených skupin, jako je národ Huiů
- za další misionáře a modlitebníky pro tento národ

Zajímavosti:

- Maledivy jsou svou rozlohou i počtem obyvatel nejmenším státem Asie.
- Maledivy - země s nejvyšším bodem 2,4 metrů a průměrnou nadmořskou výškou 1,5 metrů. Důsledkem globálního oteplování mohou maledivské ostrovy (1 196 ostrovů) zaniknout.
- Čínu si často pojíme s komunismem a buddhismem, avšak i zde je několik národů, které jsou výhradně muslimské.

3. Za rozvoj misie v ČR

- Proste Pána žně, ať z našeho středu vypudí dělníky na svou žně - nové misionáře.
- Ať církev vidí tu obrovskou žně, o které Kristus mluví.

Vyslyšené modlitby

17. srpna byl¹⁰ po dlouhých modlitbách propuštěn na svobodu náš spolupracovník v Číně Peter H.! Díky všem za vaše modlitby!

Další informace najdete na stránkách nadačního fondu Nehemia

NAROZENINY

		Zlata Štěpáníková	8. 9.
		Vladislav Morawiec	9. 9.
		Jiří Ochodek	11. 9.
		Renáta Slusarzová	14. 9.
		Andrea Šmídková	15. 9.
		Jan Řežábek	17. 9.
		Olga Krucinová	18. 9.
		Irmgard Skřivánková	25. 9.
Samuel Čapčík	1. 9. 2000	Milada Asztalosová	26. 9.
Matouš Gembický	2. 9. 2001	Milada Kožinová	30. 9.
Miloš Baláž	7. 9. 2001		
Jonáš Ledvoň	10. 9. 2009		
Tobiáš Ledvoň	21. 9. 2011		

Oslavencům přejeme hojné Boží požehnání.

Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek.
Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí
mě na klidná místa u vod, naživu mě udržuje,
stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno.

Žalm 23: 1 - 3

Oblastní bohoslužba

Apoštolské církve moravskoslezské oblasti

Hlavní řečník:

Chvály: hudební skupina z KC Český Těšín

Slezská univerzita v Karviné

Neděle 27. září 2015 v 9:30 hod.

Sbírka bude použita na misii.

Během bohoslužby je zajištěna služba dětem.

**Sborové
noviny**

číslo 9, ročník 22

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo zasílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor. Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: 23.9. 2015

Apoštolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 105 101 764 / 0300